

Največji slovenaki dnevnik v Združenih državah.	\$ 800
Velja za celo leto.....	\$ 800
Za pol leta.....	\$ 3.00
Za New York celo leto.....	\$ 7.00
Za inozemstvo celo leto.....	\$ 7.00

GLAS NARODA

List slovenakih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 31, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 11. — ŠTEV. 11.

NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 14, 1921. — PETEK, 14. JANUARJA, 1921.

VOLUME XXIX. — LETNIK XXIX.

FRANCIA ISČE MOČNEGA MOŽA

TAKO ČASOPISJE KOT PARLAMENT ZAHTEVATA, DA BO NASLEDNIK LEYGUESA PRIZNAN VODITELJ V FRANSKEM POLITIKI. — PERET JE NAJBOLJ PRILJUBLJEN KANDIDAT.

Pariz, Francija, 13. januarja. — Predsednik Millerand se je danes celan posvetoval s političnimi voditelji v namenu, da imenuje moža, ki bi sestavil kabinet, da sledi onemu Georges Leyguesu, ki je včeraj resigniral.

Reymond Poincare, prejšnji predsednik francoske republike, René Viviani, prejšnji ministarski predsednik in Raoul Peret, predsednik poslanske zbornice so bili možje, katere se je najbolj pogosto omenjalo kot možne nečelnike nove vlade. Za malo vrjetno se je smatralo, da bi predsednik Millerand objavil svoj sklep pred jutrišnjim dnem.

Inozemska politika je bila skala, ob katero se je razbilo ministrtvo Georges Leyguesa. Stalične kabinete, ki je včeraj resigniral v zvezi s koncesijami, danimi Nemčiji glede razorenja ter izsiljenjem versailleske mirovne pogodbe, ni naleteli na odobravanje in istočasno tudi ne delni sprejem angleškega naziranja glede važnih vprašanj, tikajočih se Nemčiji.

Republikanski list Republique Francaise osvetljuje razpoloženje med narodom na naslednji način:

— Vse, kar hočemo od novega ministarskega predsednika, in naj je ta ali oni, je, da ne vzame Lloyd George-a za svojega ministra za zunanje zadeve.

V političnih krogih soglašajo glede dveh tečk, — da je treba krizo uravnati čimprej mogoče in da mora biti minister za zunanje zadeve mož izkušenosti, dobrega slovesa in avtoritete. Vsi drugi raznileki pridejo še v drugi vrsti vpoštov.

M. Peret je videti najbolj priljubljeni kandidat med člani poslanske zbornice ter je dobil zagotovila podpore od vseh mogočih stran. Soglasno z njegovimi prijatelji pa se pomašla prevzeti urad in sicer raditega, ker ne pozna medzvezniških pogajanj ter tudi nima časa, da bi jih proučil. Vsled tega je videti Peret skoro izključen.

Viviani je precej povečal svoj slovenski tekton sestanka Lige narodov v Ženevi ter se glasi, da si Millerand na vse načine prizadeva pripraviti ga do tega, da bi prevzel vodstvo vlade. Res je, da Viviani ne prikriva svojega odpora proti prevzetju urada, vendar pa ni vrjetno, da bi odklonil, če bi Millerand vstrajal pri svoji zahtevi.

Če bi se izjavil Viviani, bi ostal še M. Poincare. Resne difrence obstajajo med njim in predsednikom, a slednji bi se komaj obotavljal pokopati bojno sekiro, če zahtevajo tako interesi naroda, prav kot je storil Poincare s Clemenceaujem.

GRŠKA BO DOBILA POSOJILLO MEDNARODNI ŠPIJON MRTEV IN AMERIKE.

Berlin, Nemčija, 12. januarja. — Atene, Grško, 12. januarja. — Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da je bil še Venizelos grški ministarski predsednik, je obljubila Ameriška vlada Grški 32,000,000 dolarjev posojila. Sedaj se je izvedelo iz zanesljivega vira, da bo Amerika to obljubo izpolnila, če se obvezuje kupiti za vso to sveto tudi vodilna sila Kappove ustaje potreboščine iz Združenih držav, v Nemčiji.

DE VALERE NE BODO ZAPRILI.

London, Anglija, 12. januarja. — Iz irskih virov se poroča, da je vendar poklical grški narod na Angleška vlada prav dobro ve, prestol? Franco so baje proti kje se je de Valera izkral, kje meni. Jaz prav dobro poznam nji se med u s kom se posvetuje. Z hove namene. S to svojo mrzino eno besedo rečeno, Angleži vedo hočejo dosegči revizijo pogodbe, sklenjene v Sevres ter tako pregrani Grke iz Smirne.

DENARNE POŠILJATVE V ISTRO, NA GORIŠKO IN NOTRANJSKO.

Berlin, Nemčija, 12. januarja. — Iz ruskih virov se je doznavalo, da sta včeraj zapustila dva slavnemška specijalisti Berlin ter odpotovala preko Rige v Moskvo. To je najbrže dallo povod govořicam, da je sovjetski ministarski predsednik Lenin zbolel.

Včeraj smo računali za pošiljatve italijanskih lir po sledenih cenah:

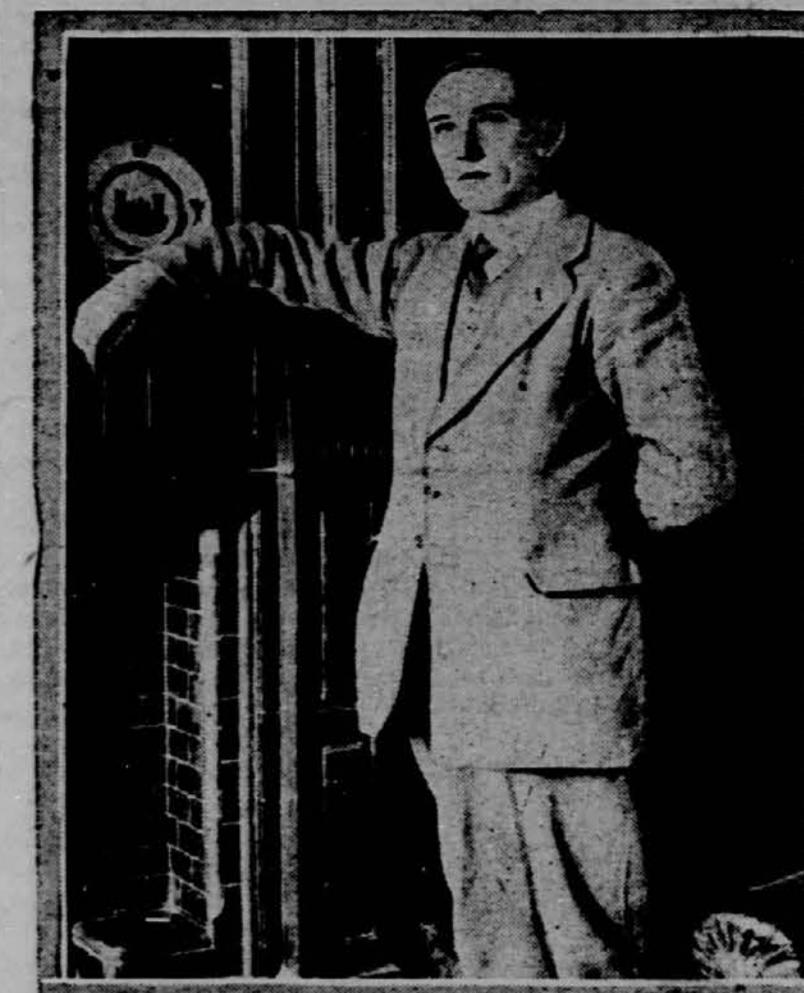
50 lir	\$ 2.30
100 lir	\$ 4.10
300 lir	\$ 11.70
500 lir	\$ 19.50
1000 lir	\$ 38.00

Vrednost denarju sedaj ni stalna, menja se večkrat nepriskakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vna-prej.

Mi računamo po ceni istega dne, ko nam poslan denar dospe v roke.

Denar nam je poslati najbolj po Domestic Postal Money Order, ali po New York Bank Draft.

Tvrda Frank Sakser,
2 Cortlandt St., New York, N. Y. 22 Cortlandt St., New York, N. Y.

V Ameriko je prišel Daniel O'Callaghan, ki je postal po smrti MacSwinea župan mesta Cork. Tukaj je poročal ravnin odborom o angleških grozovostih. Amer. oblasti ga nameravajo deportirati.

LENIN JE BAJE

UMRL V MOSKVI

Poročilo javlja o smrti M. Karlova, kar je znan psevdonim za predsednika predstavnika.

London, Anglija, 13. januarja. — Neko sporočilo iz Moskve javlja Pred takozvanim "odborom starih", ki preiskeuje razmere na Irskem, — kot se javlja v neki berlinski brzojavki na Exchange Telegraph Company, ki je prišla danes sedanji župan mesta Corka, Doral O'Callaghan.

Precital je več zapriseženih izjav, med katerimi je najbolj znani izjava Tomáša Halesa, člana reke ugledne rodbine v Sansonu ter uradnika republikanske armade. Župan je garantiral za vsebinsko izjavo, ki se glasi:

27. julija 1920 so obkolili angleški vojaki mojo hišo ter vjeli

New York je dne 9. januarja objavil, da je dobil od svojega poročevalca v Moskvi sporočilo, v katerem se je glasilo, da je Lenin nevarno bolan. Poročilo, ki je prislo preko Berlina, je imelo na slednjem vsebino:

Ravnokar sem izvedel iz autoritativnega vira, da je Lenin nevarno bolan. Poročilo, ki je prislo preko Berlina, je imelo na slednjem vsebino:

— Ravnočas sem izvedel iz avtoritativnega vira, da je Lenin nevarno bolan. Poročilo, ki je prislo preko Berlina, je imelo na slednjem vsebino:

— Le počakajte malo — je reklo poveljnik — bodo že kleše oправile svojo nalogo. Prinesli so kleše ter mi pričeli puliti nohte iz prstov. Toliko časa so me trplili, da sem padel v nezavest. Potem so me poslali v bolnišnico, inko sem toliko ozdravel, da mi je bilo mogoče hoditi, so me znova aretirali.

Isto se je zgodilo s Hartom. Take stvari se dogajajo vsak dan na Irskem — je reklo korški župan. — Nemško divjanje v Belgiji se ne da s tem niti primerja.

Johaux in širje nadaljni uradniki Federacije so bili obsojeni na globu po sto frankov.

SLOVENSKO — AMERIKANSKI KOLEDAR

za leto 1921.

Največji slovenski koledar v Ameriki in edini za

40 CIENTOV

(s poštnino vred)

Pošljite ga sorodnikom in prijateljem v Jugoslavijo.

Cena za Jugoslavijo ista.

Vsebuje povesti, članke razprave, potopise, žalo itd. — Krasne slike.

V zalogi ga ima le že par sto

istov.

Slovenic Publishing Co.,

22 Cortlandt St., New York City.

Frank Sakser,

2 Cortlandt St., New York, N. Y.

FRANCOŠKI ZASTOPNIK NA JAPONSKEM

Pariz, Francija, 13. januarja. — Bivši francoski poslanik v Braziliji, Pavel Claudell, je imenovan

po tozadnem pojasnila na zase

in zanesljivo tvrdko

FRANK SAKSER,

2 Cortlandt St., New York, N. Y.

MORILEC WADE JE OBSOJEN NA SMRT

Wade je bil obsojen na smrt in morilec Nott bo obezen dne 20. maja tekočega leta.

Bridgeport, Conn., 13. januarja. — Smrtna obsooba je bila izrečena danes nad Ellwood E. Wade-om, katerega je včeraj zvečer porota spoznala krivino umora George E. Nott-a na domu slednjega.

Sodnik Hinman višjega sodišča je odredil, da bo Wade obezen pred solnčnim vzhodom dne 20. maja tekočega leta.

Obtožbe radi umora so še vedno dvignjene proti Ethel Nott, ženi umorjenega, o kateri se glasi, da je Wade iz ljubezni do nje umoril Nott-a ter proti John Johnsonu, prijatelju Wade-a. O teh se glasi, da sta bila sovodeležena pri umoru.

Z očmi, uprimi na sodnika ter z glavo pokonec je poslušal Wade, kako je sodnik izgovoril besede "obezen za vrat, dokler ne bo mrtev", ne da bi trenil z očesom.

Hvala vam, gospod, — je reklo nato, pobral svoj klubek in suknjo ter odšel po stopnicah, ki vodijo proti celici. Ko je zapustil sobo, se je ozrl preko hrbita, pokimal stražnikom ter se namenshil.

Velika množica je bila navzoča, ko se je pričela obravnavo. Beseda sodnika Hinmana: — Ali imate še kaj izjaviti, predno izrečem obsobo? — so prišle sredi intenzivne molke. Wade, ki je bil, vsaj na zunaj, tako miren in hladen kot skozi celo obravnavo, je odvrgnil enostavno: — Ne, gospod.

Potem ko je obsojeni mož zapustil sodno dvorano, je objavil državni pravnik, da se bosta vršili obravnavi proti obema ostalima, ki sta obtožena istega zločina, prihodnjem mesecu. Ta dva sta udovljena umorjenega moža ter Johnson in proti obema je dvignjena obtožba umora po prvem redu.

Mrs. Mary Wade, žena obsojenega moža, je izvedela za obsobo na postelji v bolnični, kamor so jo odvedli potem ko je postal bisterična v sodni dvorani.

— Vedela sem, vedela sem, — je ihala. — Čutila sem, da bo obsojen. Kaj bo iz mojih ubogih otrok?

Albert O. Wade, oče obsojenega moža, je padel v nezavest, ko je čul smrtno bsodbo.

RAZPUST FRANC. DELAVSKE ORGANIZACIJE

Pariz, Francija, 13. januarja. — Razpuščen Generalni delavske federacije je bil odrejen danes od sodišča, ki je imelo v svojih rokah

stik proti Leonu Jouhaux, predsedniku federacije in drugim uradnikom, katere se je dolžilo, da so kršili postavo, tikajoča se delavskih organizacij in unij.

Jouhaux in širje nadaljni uradniki Federacije so bili obsojeni na

globu po sto frankov.

SLOVENSKO — AMERIKANSKI KOLEDAR

za leto 1921.

Največji slovenski koledar v Ameriki in edini za

40 CIENTOV

(s poštnino vred)

Pošljite ga sorodnikom in prijateljem v Jugoslavijo.

Cena za Jugoslavijo ista.

Vsebuje povesti, članke razprave,

potopise, žalo itd. — Krasne slike.

V zalogi ga ima le že par sto

Kovač iz Antwerpna.

Angleški spisala Lady Georgina Fullerton.

Nekoga jesenskega večera so v ozki, temni ulici starega antwerpnskega mesta švigale iz kovačnice svetle iskre, kakor bliski razsvetljivo obraze kovačev, ki so s svojimi krepkimi flamškimi rokami čvrsto viheli kladiva, tako da je nakovalo glasno zvezelo. Prizor je bil zelo lep: Hud ropot in vročina v kovačnici, zunaj pa temna, slabo razsvetljena neobljedena ulica, kjer je začelo pršiti.

Svetla kovačnica je privabila nekaj postajačev, ki so se zbrali pri vratih pod napuščem in se polemale pogovarjali s kovači, kolikor je dopuščal ropot.

Nekadr se ni otrrela teh nekdanjih spominov. Živo so ji bdeli v deklica, kakih sedemnajstih ali njenem sreču. Že nekoliko časa je slutila, da žive oni, ki jih je tako. Obraz in njeni svetli lasje so zelo ljubila, v revščini. Stari Matiš komaj videli pod črno avbo in tis, Kvintinov oče, je bil že skoro leto dni mrtve, in od onega časa je moral njegov sin mnogo bolj naporno delati kakor poprej. In resniči je prvič v svojem življenju težko stopil v kovačnico, da bi ljenju težko delal; bil je namreč pa tudi nerada odšla. Ko so iskre zelo rahlega zdravja in njegov švigale z nakovala kakor raktev čvrsti oče, ki ga je zelo ljubil, mu v temni noči in za trenutek razje v vroči poletnih dnevih posvetlile celo kovačnico, je hitro gostakrat vzel kladivo iz rok ter pogledala v najtemnejše kote. Ko ga postal na zeleno polje, na brezje enkrat ali dvakrat tako storil, da je zagnila svoj pajčolan, na Genovefo in njeni strežnico. On ni nikdar vedel, kaj se pradošla. V tem trenutku je stopil vi trdo delati, boriti se z vpadeden največjih klepetajočih celega joča močjo, dokler ni umaril njegov oče. Akoravno pa je bil Kvintin sibek na telesu, mu nikdar ni upadel srce. Potrpežljivo in moško je skušal z zeleno voljo nadomestiti telesnu moč, ki mu je manjala. Dan za danem je delal pri nakovalu v oni kovačnici, kjer je bil tako srečen kot otrok, dokler se ni začelo temniti pred njegovimi očmi in je glas udarec v kladivo s pretresajočo silo odmeval v njegovi glavi.

Naposled je njegova upadla in utrujena roka zaman vzdigovala težko kladivo, sumljiva redičica na njegovih liceh je postala še bolj zareča in omedelj je pri svoji delu, kakor so to povedali Genovefi. In sedaj je s svojimi žalostnimi očmi ležal na mizki postelji v mali sobici svoje matere, in obup se je loteval njegovega sreca, ravno tako kakor se mrzilci lotevi telesa bolnega človeka. Uboštvo mu je pretilo; ne, ne uboštvo, oči pa je nekdaj poznal in se ga ni nikdar bal — marveč ponemanjanje, in lakota zanj, in kar mu je bilo najhujše, tudi za mater.

Genovefa je to slutila in je zato preudarjala, kako bi pomagala onim, ki jih je tako ljubila, ne da bi jih žalila. Njen oče je bil sedaj imovit, toda varčen, in akoravno je dal vse, kar je potrebovala za življenje in dostojno oblike, je vendar redkokdaj imela denar za svojo razpolago. Ako si je hotela kupiti novo krilo ali dati miloščino, je morala prosiči v dobro izbranem trenutku, ko je na primer ravno dovršil sliko, ki so jo kupili mestni občetje, ali prejeločilo za oltarsko sliko v srednjem priljubljenem slogu.

Sedaj si je pa vendar prihranila malo svetločne denarja in je iskala prilike, da bi jo dala Kvintinu za njegovo mater. Misila si je, da bo na ta način lažje sprejeti, zato je prisla pred kovačnico v nadi, da ga bo sama videla ter mu izročila svoj dar na tak način, da bi ga mogel zavrniti. Ker ga pa tam ni našla, je sklenila, da na vsak način obišče njega in njegovo mater ter da izroči enemu izmed njiju malo denarnico, ki jo je tiskala v svoji roki.

Ko je potrkala na vrata in jih je gospa Matis odprla ter pri tem vzliknila? "Tukaj je Genovefa Kles!" se je njen sin vzdignil v svoji postelji, iztegnil proti njej svojo desnico ter se skušal smejati.

"Bolan si", je dejala in polozila svojo mrzlo, od dežja mokro roko v njegovo vročo. "Kaj ti je, Kvintin?"

"Mislim, da je delo pretežko zmanjavno sedaj", je odgovoril, vendar upam, da bom v kratkem zopet bolj čvrst."

"Resnica je —" je začela govoriti gospa Matis.

"Ne govorite, budalost, mati", je prekinil njen sin.

"Kako pa več, kaj sem hotelata reči? Resnica je, da —"

"Ne, ni resnica."

(Dalje prihodnič.)

Grozen umor se je izviral na Dobrov.

Morilac je bil obsojen na 3 leta.

ZANIMIVA OBRAVNAVA ERED LJUBLJANSKIM PORETNIM SODIČEM. — OSTOJENCA JE ZAGOVARJAL DR. ŠVIGELJ. DEVET PORETNIKOV JE ZANIKALO Vprašanje o dušni zmedenosti.

22. decembra se je zagovarjal pelj, Ivan Pejhan in Josip Peljhan; da pa Bricelj ni bil vinjen, so potrdili Jozipina Suhadol, Franc Remic, Peter Volčič in Ludek Brčelj z Dobrove št. 24, vost Ostere, in so še dostavili, da se je Bricelj cel več pametno in trezno vedel. Orpoznik Franc Čop ki je okoli štirih zjutraj Bricelja aretiral, in Ljudevit Ostere sta potrdila, da je bil Bricelj po aretaciji zelo miren in hladnokrvan, in je zgodilo, da je načelnik gasilnega društva Bricelj, pod načelnika društva Franceta Rupnika po prejšnjem prepriču zunaj gostilne na cesti s kulinjskim nožem zakljal. To dejstvo je nesporočno, ker je ugotovljeno po pričah blizu skritega na prostu, kjer je pričel izzivati Stražarja in ko se je ta spustil v njega, ga je zaboljel v prsa in zbežal domov. Bram je precej prišel ob življenje in bi ga je priznati zahrtnji napad in se boji preteče kazni, zato taj in pravi, da se nič ne zageda. Sumoč, s katerim je storilje dejanje izvršil, se je našel pod rajnikom v truplom. Bricelj je priznal, da se je že v gostilni prepričal z Rupnikom, toda pristavljal, da je že zastopal dvorni svetnik Trenz, Bricelja je zagovarjal dr. Švigelj.

Predsednik dvorni svetnik Regally Bricelju: "Ali se čutite kričega?" — "Ne!" Nat je Bricelj v daljšem govoru povedal, da je prišel na Dobrovo leta 1911 in je pristopil že leta 1911 gasilnemu društvu. Na veselici mu je reklo Rupnik: "Ne boš vsega komandiral, skrakovce!" Odgovoril sem mu: "Če sem jaz skrakovec, si ti kleti, v kateri je viden luč. Trkal je na kletna vrata in prosil pastir!" Povedal je tudi, da so ga ponosni. Od takrat naprej ga je natepli in da je bil tudi Rupnik zupnij spomin in je prišel k sebi med napadale. "Zgrudil sem se zelo krog štirih zjutraj v postelji, ko so prišli orpozniki po njega. Kaj takrat naprej me je zupnij spomin in sem se še zbulil, ko me tudi ne, da bi Rupnika zakljal. Rupnik: "Ne boš vsega komandiral, skrakovce!" Odgovoril sem mu: "Če sem jaz skrakovec, si ti kleti, v kateri je viden luč. Trkal je na kletna vrata in prosil pastir!" Povedal je tudi, da so ga ponosni. Od takrat naprej ga je natepli in da je bil tudi Rupnik zupnij spomin in je prišel k sebi med napadale. "Zgrudil sem se zelo krog štirih zjutraj v postelji, na tla, od tam sem šel v klet; od tega in v zadnjih čebelj. Kar sta nam ljudem meso in mast, to je cebelam med; in kar so nam moč-

Predsednik dvorni svetnik Regally Bricelju: "Ali se čutite kričega?" — "Ne!" Nat je Bricelj v daljšem govoru povedal, da je prišel na Dobrovo leta 1911 in je pristopil že leta 1911 gasilnemu društvu. Na veselici mu je reklo Rupnik: "Ne boš vsega komandiral, skrakovce!" Odgovoril sem mu: "Če sem jaz skrakovec, si ti kleti, v kateri je viden luč. Trkal je na kletna vrata in prosil pastir!" Povedal je tudi, da so ga ponosni. Od takrat naprej ga je natepli in da je bil tudi Rupnik zupnij spomin in je prišel k sebi med napadale. "Zgrudil sem se zelo krog štirih zjutraj v postelji, na tla, od tam sem šel v klet; od tega in v zadnjih čebelj. Kar sta nam ljudem meso in mast, to je cebelam med; in kar so nam moč-

prijan in da sta se Rupnik in Bricelj prerekala in da bi bil že v gostilni Bricelj udaril Rupnika s pokalico po glavi, če bi tega ne bila zabranila Briceljeva žena. Pavel Podobnikar je povedal, da se Bricelj in Rupnik nista mogla. Prvi je šel k ubitemu Rupniku in ga je vzdignil.

23. decembra ob tričetrt na eno zjutraj je razglasil dvorni svetnik Egally sodbo v razpravi, proti posestniku in gostilničarju Francetu Rupniku z Dobrove, ki je zakljal Rupnikom politična nasprotunika! — "Vedno sva bila prijatelje". Dr. Švigelj Bricelju: "Koliko ste pili teči dan?" — "Zelo veliko, ker so mi napisivali". — "Ali sta bila pijača, ali vse predloga drugačega razburjenja nihajal v takem patološkem afektu, ki bi izključeval vsako odgovornost, dasi je to sicer mogoče, da pa je bila vsekakor njegova zavednost zakaljena. V preiskavi zasišane priče so pa izpovedale tako, da se o celem dogodiču dobri drugačna slika. — Mežnarjeva natakarica Marijana Suhadol, je bila kritični trenutek v kleti, ko je Franc Bricelj trkal na vrata. Vprašala je: "Kdo je?" — "Odpri, Marjanca!" Prišel je potem ravni korakov v klet in šel gori in dol. V desnici je držal žepni ročni telefon in ga pritisnil na obrez, da bi ga mogel zavrniti. Bricelj je molčal. Članom gasilnega društva je bil Bricelj prestrog in je hotel imeti vse vred. Natakarici je naročil, naj je sklepilo, da bodo veselica pri Mežnarju. Pri seji je rekel Bricelj: "Hudič, ti bom že dal!" Bricelj je pri veselici napsprotoval, da bi se plačal članom sodček, piva in večerjo dekletom. Takrat sta se Rupnik in Bricelj aprila in je reklo Bricelj v zavilču noč proti meni. Klical je: "Kje so Stražarjeve barabe?" Rekel sem: "Domov pojdi! Vesel je prišel Stražar (rajni Rupnik) vun, še reklo sem mu: Ne hedvi vun! Že nečesar časa je bil pa že mrtev." Dr. Švigelj priča: "Kaj ste si misili, da je bil doma. Božič je šel potem mimo Bricelja in je viden, da drži levo roko na hrbitu in da ima v njej dolg nož, kateri se je posvetil. Preeč potem je Božič slišal, da je Bricelj zaklical Stražarju (Franc Rupniku) rekoč: "Kje je Stražar, te korajšen, pravi, da se me boji! Sem naj pride!" in siščal je tudi Rupnikov glas: "Tukaj je Stražar, kaj je?" Čez nekaj minut je pa Božič zasišal neki ženski glas: "Jezu Marija, eden je mrtev!" Na končajo klicati so slišali Bricelj tudi Ivan Novak, Anton Vam-

čič, Ivan Končan, Ljudevit Ostere, Franc Remic, Marijana Suhadol, Josip Pejhan. Priča si potrdile o kolnost, da se jim Bricelj ni zdel Moog Run, Pa.

Spomladna paša za čebole.

Čebelej letno pašo pač cenijo, a spomladno vpoštevajo vse premalo. To pa zato, ker učinkovanje spomladne paše ni tako očvidno, kakor učinkovanje poletne. Politi, ko čebole niso več sestrade, ne, ko pa je zaledo ne potrebuje več veliko medu, ko ima že sam vsaj nekaj medenih zaloge, se seveda takoj vidi, koliko je panj nabral. Spomladni je to drugače: čebole porabijo nabrami med, kolikor jih ga preostane od lastne hrane, za zaledo. Spomladna paša se nam zato ne kaže v obliki medu, temveč v obliki zaledje. Čim boljša paša — tem več zaledje!

Ravno zaledje pa je spomladni potrebna. Panj, ki ne zastavi spomladni obilne zaledje, ne bo postal o pravem času močan. Ker pa more nabrati le močan panj medu in ker le ta more rojiti pravčno, vidimo, da je zgodnja zaledje, iz katere se izvade zgodnje čebole, dragocena in očudilnega pomena.

Zato pa izrabite spomladno pašo!

Spravi, če je mogoče, panje na mirem in solčen prostor, kjer se nahajajo rastline, kakor resje, teles ali kurice leskovje, jelše, vrbe, in dr. Na resju, telehu in drugih evetih beroj čebole obenem in v etveni prahu na leskovju, jelšu in dr. pa le etveni prahu sam.

Tudi etveni prahu sam je za čebole dragocen, ker so dokazala raziskovanja, da ga potrebujejo čebole neobhodno za svojo hrano, posebno pa za hrano mladičev, t. j. zaledje in mladič čebole. Kar sta nam ljudem meso in mast, to je cebelam med; in kar so nam moč-

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

ŽENSKA VOJNA.

Zgodovinski roman. — Francoski spisal Aleksander Dumas.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

— Kaj pa je? V resnici, prestrashili ste me, — je rekel jezdec smehljake.

— Vi se nahajate na poti v ono majhno hišo, v kateri je videti luč, kaj ne?

Jezdec se je zganil.

— Na poti v ono hišo, tam, kjer dela cesta ovinek, čakajo širje ljudje v zasedi na vas.

— Ah — je rekel jezdec ter se pričel z velikimi očmi ozirati v majhnega bledega moža. — Ali ste si sveti svoje stvari?

— Videj sem, kako so prišli drug za drugim, stopili s svojih konj ter se poskrigli deloma za drevesa, deloma za skale. Ravno ko ste prijahali iz vasi, sem čul, kako so napenjali svoje peteline.

— Dobro, — je odvrnil jezdec, ki se je že pričel vzmemirjati.

— Da, gospod moj, prav tako je kot vam pravim, — je nadaljeval mladi človek s sivim globukom na glavi. — Če bi bilo bolj svetlo, bi jih mogoče lahko videli in spoznali.

— O, ni mi jih treba spoznati, — je rekel tujec, — prav dobro vem, kdo so ti ljudje. Kdo pa vam je rekel gospod moj, da grem jaz v ono hišo in da oni čakajo ravno name?

— Uganil sem.

— Vi ste zelo mičen Edip. Hvala vam. Torej me hočejo ustreliti? Koliko ljudi pa je pri tej operaciji?

— Širje in eden teh je videti njih glavar.

— Ta glavar je starejši kot drugi, kaj ne?

— Da, v kolikor sem mogel razsoditi od tukaj.

— Sključen?

— Nosil je belo pero, pisan jopič, rjav plašč ter kazal čudne, a zapovedovalne kretanje.

— To je vojvoda iz Epernon, — je rekel tujec.

— Vojvoda iz Epernon, — je vzkliknil mladi plemenitaš.

— Dobro, pripovedujem vam tukaj svoje zadeve, — je rekel potnik smehljake, — a to ni ne storiti, kajti napravili ste mi veliko uslužbo in raditega nočem biti natančen. Kako pa so bili običeni ljudje njegovega spremstva?

— Sive suknje.

— Popolnoma pravilno. So od njegove telesne straže.

— Ki pa nosijo danes muškete.

— Pri moji časti. Ali veste, kaj bi bilo treba sedaj storiti?

— Ne, a povejte mi svoje mnenje in če vam more to, kar naj storim, koristiti, sem pripravljen.

— Ali imate orožje?

— Imam svoj meč.

— Ali imate svojega služabnika?

— Da, a postal sem ga nasproti nekemu človeku, katerega pričakujem.

— No, vi mi morate pomagati.

— Na kak način?

— S tem, da napademo te lopove, da bodo z voditeljem vred prosili za milost.

— Ali ste znoreli, gospod? — je vzkliknil mladi mož, ki je s tem dokazal, da ni niti najmanj pripravljen za tako podjetje.

— V resnici, prosim vas za odpuščanje, — je odvrnil potnik. — Pozabil sem, da vas stvar prav nič ne briga.

Nato pa se je obrnil proti služabniku, ki se je ustavil v primeri razdalji ter rekel:

— Castorin, pojdi sem.

Ob istem času je posegel z roko ob sedlu navzdol, kot da se hoče prepričati o dobrem stanju pištolja.

— Ah gospod moj, — je vzkliknil mladi plemenitaš ter iztegnil roki, kot da ga hoče zadržati: — Gospod moj, prosim vas, ne tvegajte svojega življenja pri takem podjetju. Stopite rajše v gostilno, da ne vzbuditte pri onem, ki čaka na vas, nikakega suma. Pomislite, da gre za čast ženske.

— Prav imate, — je odvrnil jezdec, — čeprav ne gre v tem slučaju ravno za čast, temveč bolj za srečo. Castorin, prijatelj moj, — je rekel ter se obrnil proti služabniku, — za enkrat ne pojdeva na prej.

— Kaj? — je vzkliknil služabnik, ki je bil v svojih pričakovanjih prav tako razočaran kot njegov gospod. — Kaj pravite milostni ljudi gospod?

— Pravim, da bo gospodična Francinette danes oropana sreča, da te vidi, ker bova preživelu noč v gostilni "Pri zlatem teletu". Pojdite torej noter, naroči večerjo ter preskrbi posteljo zame.

Ker je jezdec brez dvoma zapazil, da hoče Castorin delati ugovore, je spremjal zadnje besede s kretnjo glave, ki ni dopuščala nikakih nadaljnih razmotrov. Castorin je izginil skozi velika vrata, s povezanimi ušesi, ne da bi si drznil izpregvoriti kako nadaljnou besedo.

Jezdec je za trenutek zrl za Castorinem, a po kratkem razmiku prisel do konečnega sklepa. Stopil je s konja ter šel za lakanjem skozi vrata. Z dvema skokoma je bil pred sobo mladega plemenitaša, ki je bil priteč zmeden, ko so se vrata naenkrat odprla ter je vstopil tujee. Slednji pa radi teme ni mogel videti zadrgre mladencu.

— Torej, — je rekel potnik, ki se je veselega lica približal mlademu možu ter mu prisrečno stisnil roko, katero mu je slednji postal, — torej je dogovorjeno, da se imam vam zahvaliti za svoje življenje.

— Ah, gospod, vi pretiravate uslugo, katero sem vam storil, — je rekel mladi mož ter stopil korak nazaj.

— Ne, le nekake poninoosti. Tako je, kot sem rekel. Jaz dobro poznam vojvodo. Prokletno brutalen človek je to. Vi pa ste uzor bistromnosti ter krščanske ljubezni do bližnjega. Povejte mi vendar vi, ki ste tako ljubomirjni v milosrđu, ali ste gnali svojo dobosrnost tako daleč, da ste poslali sporočilo prav v ono hišo?

— V katero hišo?

— V hišo, kamor sem se hotel podati in kjer me pričakujejo.

— Ne — je odvrnil mladi mož. — Priznam, da nisem misil na to in tudi če bi bil misil na to, bi mi ne bilo na razpolago nobeno sredstvo. Jaz sam sem šele dve uri tukaj ter ne poznam nikogar v oni hiši.

— Ej, za vraga, — je vzkliknil tujec, ki je postal nemiren. — Uhoga Nanon, da bi se ji le ne pripetilo nič žalega!

— Nanon? Nanon de Lartigues? — je vzkliknil mladi mož presečen.

— Jej, vi ste pravi čarovnik, — je rekel potnik. — Vi vidite,

Slovensko Samostojno Bolniško Podporno Društvo za Greater New York in okolico, ink.

Društvo je bilo ustanovljeno 17. decembra 1911 in tako ob ustanovitvi dokazalo, da mu je bodočnost zagotovljena. Po preteklu devetih let nam izkazuje račun, da je to društvo izplačalo največ podpore svojim bratom in sestram in imu največje sveto v svoji blagajni. Članstvo je vedno ob odprtih rokam pomagalo vsakemu o priliki, kjer je bila potrebna v slovni takoj, brez odlašanja. Vsakde ve, da prva pomoč je najboljša in tega se je društvo vedno držalo.

Društvo zboruje vsako četrto soboto v svojih društvenih prostorijah v Beethovenu Hall, 5 Street med drugo in tretjo Avenue, New York. Vsakega rojata in rojakinja, ki se ni pri društvu, vabimo za pristop. Prihodnjo sej se vrši dne 22. januarja 1921.

Odhod za leto 1921 je sledeči:

Predsednik: ANTON CVETKOVICH, 1912 Linden St., Ridgewood, L. I. Podpredsednik: JOHN PIRNAT, 314 E. 24 Street, New York, N. Y. Tajnik: JOS. POGACHNIK, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y. Blagajnik: PETER RODE, 744 Park Avenue, Hoboken, N. J. Zapisnikar: FRANK RODE, 744 Park Avenue, Hoboken, N. J. Nadzorniki: Anton Kosnik, 10121 — 85 Road, Richmond Hill, L. I. BOLTES DERGAR, 105 Stanhope St., Brooklyn, N. Y. VINKO ZALOKAR, 424 E. 15 Street, New York, N. Y.

kako se postavljajo ljudje na cesti v zasedo ter uganete, koga se hočejo lotiti. Jaz vam pa povem krstno ime in vi uganete družinsko.

Pojasnite mi to hitro ali pa vas bom naznani ter dal obsaditi od parlamenta v Bordeaux na smrt na gradišču.

— V tem slučaju boste priznali — je odvrnil mladi mož, — da ni treba veliko pameti, da pride človek na pravo sled. Kakor hitro ste imenoval vojvodo iz Epernon kot svojega tekmeča, je bilo očvidno, da mora biti Nanon, katero ste imenovali, Nanon de Lartigues, lepotica, bogatašica in čarovnica, ki je začarala vojvodo in ki vladala celo pokrajini, vsled česar jo cela Guinne prav tako prokljila kot vojvodo samega. In vi ste se nahajali na poti k tej ženski? — je nadaljeval mladenec z izrazom očitana v svojem glasu.

— Pri mojo vero, da, priznavam, in ker sem jo že enkrat imenoval, je nočen zatajiti. Razvagenta pa ljudju ne pozajmo Nanon ter jo obrekujejo. Nanon je zelo mična oseba, ki drži svoje oblubljene, dokler najde kaj veselje v tem, da jih drži in onemu, katerega ljubi, je zvesto udana, dokler ga ljubi. Danes bi moral večerjati z njim, a vojvoda je preobrnil pisker. Ali hočete, da vas juntri predstavim Nanon? Vojvoda bo moral preje ali sleje odpotovati nazaj v Agen. (Dalje prihodnji.)

SLOVENSKA NOTARSKA PISARNA ANTON ZBAŠNIK

soba 102 Bokewell Bldg., Pittsburgh, Pa.
vogal Diamond and Grant Sta. (nasproti Courta).

Izdeluje raznovrstne notarske dokumente, kot so pr. pooblastila, kupne pogodbe, pobotnice, zaprisene izjave in proklate za dohavo svojcev iz starega kraja. Preiskuje lastniško pravico zemlje in tu in v starem kraju, posreduje v tožbenih zadevah med strankami in v domovini, izdeluje prevode iz slovenščine na angleški jezik, ali obratno, tolmači na sodnih ali pri kompenzacijskih razpravah in daje vsakovrstne informacije zastonj. One nizke, dele točno in pravilno.

CENIK KNJIG katere se dobi pri Slovenic Publishing Co. 82 Cortlandt St. New York

Poučne knjige.

Angleščina brez učitelja	\$.60
Hiti računar	.50
Nemški abecednik	.35
Nemško-angleški tolmač	.60
Pravilo dostojnosti	.30
Slovensko-nemški slovar (Janežič Bartol)	4.00
Slovensko-nemški slovarček	1.00
Poštni listi	.30
Poljedelstvo	.60
Umní kmetovalec	.50

Zabavne in razne druge knjige.

Amerika in Amerikanici	5.00
Andrej Hofer	.30
Avstrijska-Srbska-Ruska vojna	.35
Avstrijski junaki	1.25
Čas je zlato	.30
Cvetina Borograjska	.60
Deteljica, živiljenje treh kranjskih bratov	.30
Dama s kameljami	1.50
Fra Diavolo	.40
Jočevski katekizem	.30
Gozdovnik, 2 zvezka	1.00
General Laudan	.30
Greh in smeh	.80
Hipnotizem	.35
Krvna osveta	.30
Knjiga za lahkomišljene ljudi, spisal I. Cankar	1.75
Mala sanjska knjiga	.25
Marjetica	.80
Materina žrtva	.60
Miklova Zala	.60
Marija hči polkova	.30
Musolino	.45
Prökleta, 6 knjig	3.00
Prökleta, trdo v platno vezano	4.00

Gledališke igre.

Revček Andrejček	.50
Tretji del	1.00
Ljubljanske slike.	
Cetrti in peti del	1.50
Ne v Ameriko.	
Sesti del	1.25

Zemljevidi.

Zemljevidi: New York, Ill., Kans., Colo., Mont., Pa., Minn., Wis., Wyo., W. Va., Alaska	.25

<tbl_r cells="2" ix="5" maxcspan="